

Niet eerder stond één inzender drie keer op het hoogste podium van een nationale show

De storm van Bons

Nico Bons uit Ottoland heeft op de HHH-show in Zwolle een unieke prestatie neergezet. In elke leeftijdsgroep wist hij een van zijn pupillen naar het goud te leiden. Hij wist met hen ook de fraaiste bedrijfscollectie te vormen. In de seniorenklasse gaf JT Millenium zeven jaar na haar HHH-titel weer acte de présence.

tekst Tijmen van Zessen  video-impressie www.veeteelt.nl

Het winterweer en de HHH-show zijn elkaars vrienden niet. In de week voorafgaand aan de HHH-show in Zwolle leek het een spannende reis te worden als er de vrijdag voor de keuring vijftien centimeter sneeuw zou vallen. Maar het bleef voor de organisatie gelukkig bij voorspellingen, het KNMI trok code oranje in; de seinen voor een spetterende show ston-

den op groen. Toch stormde het in de IJsselhallen gedurig, het was de orkaan van Nico Bons die door de ringen trok. De koeien van Nico, Lianne en moeder Dikie Bons waren letterlijk en figuurlijk een maatje te groot voor de concurrentie. De HHH van 2012 werd de eerste nationale show waar één inzender in alle leeftijdsgroepen wist te winnen.

Giessen Debby 101 was in het jeugdtoernooi de gevaarlijkste concurrent voor Bons. Debby is een zeer correct geuierde vaars uit de stal van Theo van Vliet uit Nieuwlande. Uieraanhechting, speenplaatsing, ophangband; het klopte allemaal bij Debby. Ze bewoog zich met een statige tred op spijkerharde benen door de ring. Vanwege haar hogere achteruier was ze de meerdere van Elaine (v. Planet). Deze vaars van Huijben Holsteins en Diamond Genetics had net als Debby een vast aangehechte uier. Ze was sterk in de bovenbouw, maar liep iets met een Franse stand in de voorbenen.

Knokken met nrm-kampioene

Willem's Hoeve Rita 579 liet zich sierlijk door de ring leiden. De Sanchezdochter werd dit jaar jeugdkampioene op de NRM. Met haar stijlvolle skelet leek ze niet van plan met zich te laten sollen. Haar beenwerk oogde fraai met veel kwaliteit: het spronggewricht was vel over bot. Haar uier mocht in de dam even meer zijn gevuld, maar de vaars van Dick en Anneke en Wim de Jong uit Buren had het hart van het jurylid Mark Rueth gestolen: 'Ik bewonder haar frame, ze heeft meer openheid, diepte en melkrijkheid in haar skelet dan haar opponente.'



Bons-Holsteins Koba 195 (v. Jasper), kamp. junioren
Productie: 2.08 252 8538 4,18 3,50 lw 119



Bons-Holsteins Ella 169 (v. Stormatic), kamp. midden
Productie: 4.02 345 12.993 4,16 3,55 lw 123



Bons-Holsteins Ella 158 (v. Mailing), alg. kamp.
Productie: 4.06 459 14.974 4,65 3,81 lw 111

Die opponente was de fors ontwikkelde Southland Alex Carola 11 (v. Alexander). De vaars van Johan en Eveline van Beek uit Teteringen was sterk in bovenbouw en had een goed gevormd kruis. In de finale kwam Rita oog in oog met haar Sanchezhalfzus Watermolen Jayline 36. Deze vaars van Martin de Groot uit Tienhoven beschikte over een vaste aangehechte uier en een harmonisch gevormd frame. Ze had de beste uier in haar rubriek, de rubriek waarin ook de uiteindelijke kampioene acteerde. Jayline moest buigen voor Rita, die even steviger stapte en daarmee leek Rita's volgende titel binnen handbereik. Stormaticdochter Bons-Holsteins Koba 195 was echter van

de buitencategorie. De vaars had het formaat waar Mark Rueth zo van hield en wist Rita te verslaan. Nico Bons had in Koba een kampioene die sterk was in de bovenbouw, een best gevormd kruis had en sterke klauwen waarop ze in de stap niet verder door hoefde te veren.

Met de finish in zicht was het de vraag of Rueth voor zijn reservetitel zou kiezen voor de correctheid en jeugd van Debby of voor de capaciteit en melkrijkheid van Rita. Hij koos voor Debby vanwege haar hogere achteruier, en gaf NRM-kampioene Rita 579 de eervolle vermelding.

Van 1c naar 1a

Na deze close finish beloofde het in de middenklasse opnieuw spannend te worden. Het programma vervolgde namelijk met een serie prestigieuze koeien; New Moore Esmeralda had vorig jaar de reservetitel vaarzen op haar naam gezet en stond er weer puik voor. Ook Koe-Expo-kampioene Cobi 72 (v. Ormsby) stond er na een tweede kalving sterk voor. De hoge achteruier van Cobi mocht er zijn en ze was flink uitgezwaard. Wout, Wouter en Daniël de Bruin uit Giessenburg zagen haar witte haarkleed schitteren in de ring.

De O Mandochter Esmeralda van de familie Withaar uit Nijeveen was in uier nog een fractie sterker en verwees Cobi naar de tweede positie. Esmeralda blonk uit in balans en stapte op droge benen die ze goed gebruikte. Ze versloeg onder meer Wilhelmina 461 (v. Talent). De spijkerharde koe van Teus van Dijk uit Giessenburg kwam in haar rubriek van 1c naar 1a. Ze had meer balans in het skelet en meer kwaliteit in uier dan Goldwyndochter Giessen Ninette 13. Deze koe van Van Vliet had een diepe eerste rib en droge harde benen. Ze mocht even strakker zijn op de lendenen. Theo van Vliet deed pas echt mee om de prijzen met Giessen Praline 2 (v. Mr Burns). Een koe met een magnifieke uier die overliep van kwaliteit en muurvast zat aangehecht in de koe. Haar jeugdige uitstraling kwam in de middenklasse mooi van pas. In elk geval gaf ze kloppend aan stalgenote Nippon Gorgeous, een Deense Goldwyndochter waar de melk van afspatte. Ook haar uier zat breed en vast onder de koe. Ze bezat kwaliteit in het hele skelet en had bovendien droge benen.

Praline had echter in het geheel even meer balans. Ze wist het Nico Bons daarmee nog knap lastig te maken. Ze kreeg nipt de voorkeur boven de vaarzenkampioene van 2010: Bons-Holsteins Ella 167. De Goldwyndochter van Bons was op geen enkel foutje te betrappen; vloeiende overgangen van voor naar achter, spijkerharde benen en een hoge achteruier.



Giessen Debby 101 (v. Goldwyn), res.kamp. junioren
Productie: 116 3744 3,52 3,26 lw 115



Giessen Praline 2 (v. Mr Burns), res. kamp. midden
Productie: 4.00 292 14.924 5,01 3,65 lw 153



Wilhelmina 401 (v. James), res.kamp. senioren
Productie: 7.02 307 17.327 3,87 3,55 lw 157

In haar ribwelling was ze onnavolgbaar. Mark Rueth zag in de correctheid van vooruier het belangrijkste argument om stalgenote Bons-Holsteins Ella 169 te prevaleren boven Ella 167. De lange Stormatictelg had stijl, jeugd, upstanding en een subliem gevormde uier met een dito ophangband. Het was duidelijk: Ella 169 won het middenkampioenschap met als secondante Mr Burnsdochter Praline 2.

Millenium is terug

Bons en Van Vliet hadden nu twee keer met elkaar om de prijzen moeten knokken en dat zou in de bedrijfscollecties normaal gesproken opnieuw het geval zijn geweest. Beiden hadden de 1a-plek



Concentratie ten top om Mailingdochter Bons-Holsteins Ella 158 te laten schitteren



Jamesdochter Wilhelmina 401 koerst af op de reservetitel

van hun rubriek, maar in de finale kwam de collectie van Van Vliet niet opdagen. Hij verklaarde na afloop van de keuring dat de oudste koe onhanteerbaar was waarop hij besloot zich terug te trekken. In de seniorenklasse was het likkebaarden voor de keuringsliefhebbers. De finale was een schouwspel van klasbakken met inmiddels grote prijzen op hun palmares. Wat te denken van *Wageningen Rieb Ida 640*? De Goldwyndochter van de familie De Bruin won vorig jaar een Koe-Expo en stond er na een nieuwe kalving weer piekfijn voor met een vast aangehechte uier en spijkerharde benen.

Bons-Holsteins Ella 153 deed met haar beste

benen en hoge achteruier niet onder voor Ida. De Allendochter van Bons was op de HHH al twee keer kampioene: in 2008 als vaars en in 2009 in de middenklasse.

Wilhelmina 401 (v. James) deed de volgende duit in het zakje. De fraaie raskoe van Teus van Dijk maakte een soepele tred op hard beenwerk en toonde een mooie schouderpartij. Haar uier zat nog hoog en vast aangesloten. De Jamestelg verdedigde in Zwolle haar HHH-titel van vorig jaar. Ze kwam daarbij oog in oog met de meest opmerkelijke verschijning van de dag: *JT Millenium*. De HHH-kampioene van nota bene 2005 (en NRM-kampioene van 2006) bewoog zich nog als een elegante

dame door de ring. Niemand zou haar de dertien jaar geven die ze intussen oud is. De Convincerdochter van Jos en Harrie Tjihuis uit Hooghalen droeg haar uier hoog en was, ondanks dat ze zeven jaar niet had gekalfd, in mooie conditie.

Verrassend of niet, de tot nu toe minst prestigieuze koe versloeg deze kanjers stuk voor stuk. *Bons-Holsteins Ella 158* (v. Mailing) had zoveel macht, zo'n fraaie ribwelling, spijkerharde benen en een muurvaste uier; Mark Rueth kon niet anders dan haar aanwijzen als seniorenkampioene én algemeen kampioene. De James van Van Dijk had haar reservetitel dik verdiend. |

Uniforme groep Cricketdochters showt conditie en lengte

Voor een optreden tijdens NRM was de dochterschare nog te klein, maar CRV stuurde wel zeven dochters van Ralma O Man Cricket de ring in. 'We kiezen er bewust voor om ze hier te laten zien en niet bijvoorbeeld op een beurs als Hardenberg', meldt Tonnie Vissers, productmanager voor holstein bij CRV. 'Het heeft

toegevoegde waarde dat je ze lopend kan tonen op een nationaal podium.'

CRV toonde lef om – als enige organisatie – een groep van een O Manzoon te tonen aan een op exterieur gericht publiek. Maar de selectie kon de kritische blikken van de toeschouwers prima doorstaan. Er liep een erg uniforme

groep door de ring met veel lengte, een harde bovenbouw en stuk voor stuk voldoende brede voorhanden, een passende conditie en prima helling van de kruispartijen. Op stand leken de achteruiers minder hoog, maar in beweging was het vooral de minder sterke uierbalans die de aandacht trok. Dat maakte voor de speenplaatsing niet uit, zowel als in de achter- als voorkwartieren waren de speenen centraal geplaatst.

Het beenwerk bezat in zijaanzicht verrassend veel kromming, dit in tegenstelling tot zijn fokwaarde. Het zorgde ervoor dat het zevental evenwel grote, soms wat voorzichtige passen maakte. Toch was het gedurfde optreden geslaagd; Cricket zal niet meteen een keuringskoe fokken, maar wel een sterke, robuuste koe voor robotboeren.

